

Arrest

**nr. 341 489 van 20 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 6 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2026.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS en van attaché A. VAN STEEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 8 september 2025 wordt het verblijfsrecht van verzoeker, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, beëindigd. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder nr. X.

Verzoeker dient op 9 september 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 16 december 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. X van 15 januari 2026 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 28 januari 2026 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

U bent een Russische staatsburger en van Tadzjiekse origine. U bent geboren op (...) 1997 in Tsjeljabinsk, Rusland. U verhuisde al snel naar Dushanbe, Tadzjikistan, waar u verbleef tot 2009. Sindsdien woonde u achtereenvolgens in de Verenigde Arabische Emiraten, Egypte en Turkije. In 2014 huwde u religieus met Z.(...) I.(...), met wie u 4 kinderen hebt, genaamd Z.(...), O.(...), I.(...) en A.(...). Uiteindelijk vestigde u zich in 2016 in Oekraïne. Daar huwde u eveneens met S.(...) M.(...) (O.V. xxx, CG xx). Samen hebben jullie 4 kinderen, genaamd B.(...) (O.V. xxx, CG xxx), S.(...) (O.V. xxx), S.(...) (O.V. xxxx) en A.(...) (O.V. xxx).

Eind 2018 – begin 2019 werd een van uw ooms die in Rusland leeft tweemaal ondervraagd door de Russische autoriteiten. Bovendien werd ook een van uw ooms in Tadzjikistan tweemaal verhoord door de Tadzjiekse autoriteiten. Zij stelden vragen over het doen en laten van u en uw vader en wilden uw contactgegevens. Uiteindelijk werd u tweemaal opgebeld door de Russische autoriteiten en tweemaal door de Tadzjiekse overheid. Zij stelden vragen over waar u was, wat u in Oekraïne deed, met wie u banden hebt en zo verder. Toen uw moeder 2 jaar geleden naar Rusland reisde, werd zij op de luchthaven ondervraagd. Ongeveer 4 maanden voor het uitbreken van de oorlog in Oekraïne werd ook uw echtgenote S.(...) ondervraagd door de Russische autoriteiten toen ze naar Rusland afreisde. U wist niet waarom de Russische en Tadzjiekse autoriteiten u zochten, maar u vermoedde dat het te maken had met uw religieuze overtuigingen en uw verblijf in het buitenland. Bij een terugkeer naar Rusland vreest u dan ook vervolgd te worden omwille van uw religieuze overtuigingen. Bovendien vreest u dat de Russische autoriteiten op de hoogte zullen komen van de beschuldigingen die u kreeg in België, zoals banden hebben met Islamitische Staat, en dat u daardoor ook problemen zal kennen. Verder vreest u vervolgd te worden omdat u financiële hulp verleende aan Oekraïense oorlogsvrijwilligers. Tot slot vreest u dat u naar de oorlog in Oekraïne zal gestuurd worden.

Na het uitbreken van de oorlog in februari 2022 verliet u Oekraïne en reisde u met uw echtgenotes en kinderen via Polen naar Duitsland, waar u in maart 2022 aankwam. Daar kregen jullie het tijdelijke beschermingsstatuut voor Oekraïners toegekend. Uiteindelijk reisde u 7 maanden later verder naar België, waar u aankwam in oktober 2022. Uw oudste kinderen reisden van Duitsland naar Egypte, waar uw familie verblijft. U, uw echtgenotes en een aantal van uw kinderen kregen in België het tijdelijke beschermingsstatuut toegekend op 17 oktober 2022. U reisde naar Bosnië om uw oudste kinderen op te halen, maar toen u de grens wilde oversteken, werd u tegengehouden door de grenswacht. Om onbekende redenen stond u geseind en u mocht het land niet binnen.

Op 8 september 2025 werd uw verblijfsrecht beëindigd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) omdat u werd beschouwd als een gevaar voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid. Deze beslissing werd gebaseerd op een dreigingsanalyse van 4 juli 2025 van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (OCAD). U werd geïntercepteerd door de politie van Verviers en overgebracht naar het gesloten centrum van Merksplas, waar u tot op heden verblijft. Het tijdelijke beschermingsstatuut van uw echtgenote S.(...) en jullie kinderen werd eveneens ingetrokken.

Op 9 september 2025 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. Een dag later dienden uw echtgenote S.(...) en uw dochter B.(...) eveneens een verzoek om internationale bescherming in.

Op 7 november 2025 werd u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord in het gesloten centrum van Merksplas. Het CGVS nam op 17 december 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er redelijke gronden waren om u te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. U ging hiertegen in beroep en op 15 januari 2026 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: kopieën van uw paspoorten, uw Oekraïense rijbewijs, het paspoort en de Oekraïense verblijfskaart van uw echtgenote Z.(...), de paspoorten van uw zoon I.(...), uw zoon Z.(...) en uw dochter A.(...), de geboorteaktes van uw dochter B.(...), uw zoon O.(...), uw zoon I.(...) en uw dochter A.(...), van uw Belgische en Duitse verblijfskaarten, van het inschrijvingsbewijs van uw auto, van attesten van de taalcursussen die u volgde, van een overzicht met internetlinks en van een krantenartikel over nieuwe Russische ‘verdedigingswetten’. Verder legde u een originele brief neer van uw geloofsgemeenschap in Oekraïne, een originele brief van de Oekraïense veiligheidsdiensten en een origineel uittreksel uit het Oekraïense strafregister (+vertalingen). Tot slot legde u ook een originele Russische oproepingsbrief (+ vertaling) neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat hoewel de hoedanigheid van vluchteling in uw hoofde moet worden vastgesteld, u niet in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en dit om onderstaande redenen.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u door het OCAD in haar nota van 4 juli 2025 wordt beschouwd als een **potentieel gewelddadige extremist (PGE)** en dat u wordt ingeschaald op een **niveau 3 (van 4) voor terroristische en extremistische dreiging**.

Artikel 52/4, tweede lid van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan weigeren indien er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

Het Hof van Justitie verduidelijkte dat 'goede redenen' geen geografische of temporele beperking inhouden met betrekking tot de feiten waarop die redenen rusten (HvJ, K.A.M. tegen Cyprus, punt 41 van 27 februari 2025). De verwijzing naar 'goede redenen' om betrokkene 'te beschouwen' als een gevaar voor de veiligheid van een lidstaat, impliceert dat het niet alleen om een reëel en actueel gevaar gaat, maar ook om een potentieel gevaar (HvJ, K.A.M. tegen Cyprus, punt 52 van 27 februari 2025). Het is hierbij aan de bevoegde autoriteit om voor elk individueel geval alle omstandigheden van het specifieke geval te onderzoeken en de informatie die wordt verstrekt door organen die zijn belast met gespecialiseerde taken op het gebied van de nationale veiligheid, vrij beoordelen. (HvJ, K.A.M. tegen Cyprus, punt 54 van 27 februari 2025).

De verwijzing naar „goede redenen” om aan te nemen dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt of de vluchteling een gevaar vormt voor de veiligheid van de lidstaat van ontvangst, laat de lidstaat duidelijk een grote beoordelingsmarge (HvJ, K.A.M. tegen Cyprus, punt 65 van 27 februari 2025).

Een weigering van de vluchtelingenstatus van een derdelander die een gevaar vormt voor de veiligheid van een lidstaat, is mogelijk zonder een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf (HvJ, K.A.M. tegen Cyprus, punt 42 van 27 februari 2025). Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ, Land Baden-Württemberg t. Panagiotis Tsakouridis, C 145/09, 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ, H. T. tegen Land Baden-Württemberg, C-373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78; zie ook HvJ, K.A.M. tegen Cyprus, punt 49 van 27 februari 2025). Het begrip nationale veiligheid omvat ook gevallen waarin een derdelander behoort tot een vereniging die steun verleent aan het internationale terrorisme of een dergelijke vereniging steunt (HvJ, K.A.M. tegen Cyprus, punt 50 van 27 februari 2025).

In casu dient te worden vastgesteld dat het OCAD in haar nota van 4 juli 2025 u beschouwd als een **potentieel gewelddadige extremist (PGE)**, aangezien u aan volgende cumulatieve criteria voldoet:

- a) U heeft extremistische opvattingen die het gebruik van geweld of dwang rechtvaardigen als methode van actie in België;
- b) Er zijn aanwijzingen dat u van plan bent geweld te gebruiken, en dit in verband met de genoemde extremistische opvattingen zoals vermeld in punt a;
- c) U voldoet aan minstens één van de drie volgende criteria die het risico op geweld verhogen:
 - Systematische sociale contacten in extremistische kringen.
 - Psychische problemen door een competente professional op dit gebied.

- *Daden of antecedenten: misdaad of delict dat de fysieke of psychische integriteit van derden aantast of bedreigt, instructies of trainingen met het oog op plegen van terroristische misdrijven, materiële steun aan een terroristische organisatie of een verontrustend niveau van waakzaamheid met betrekking tot veiligheid.*

Het OCAD vormt het federale kennis- en expertisecentrum dat de terroristische en extremistische dreiging in België en tegen de Belgische burgers en belangen in het buitenland evalueert én de aanpak ervan mee coördineert. Tevens is zij de operationele beheerder van de Gemeenschappelijke Gegevensbank (GGB), de databank waarin personen en organisaties worden opgenomen dewelke prioritair opgevolgd moeten worden in het kader van een problematiek van terrorisme en extremisme, inclusief het radicaliseringsproces. Alvorens een persoon in een statuut aan de GGB wordt toegevoegd, moet er aan strikte criteria voldaan zijn. De gemene deler van alle statuten zijn extremisme en (de intentie tot) geweld. De GGB bestaat uit vijf statuten, met name Foreign Terrorist Fighters (FTF's), Homegrown Terrorist Fighters (HTF's), Haatpropagandisten (HP's), Potentieel Gewelddadige Extremisten (PGE's), en Terrorismeveroordeelden (TV's). Alle personen in de GGB moeten een solide band hebben met België. Indien aan een van de criteria, die wettelijk zijn vastgelegd, niet meer is voldaan, wordt een persoon uit de GGB geschrapt.

*U wordt ingeschaald op **dreigingsniveau 3** (ernstig) inzake extremisme, terrorisme en radicaliseringsproces. Uit het koninklijk besluit van 28 november 2006 tot uitvoering van de wet van 10 juli 2006, blijkt dat onder dit niveau, het op één na hoogste, dient te worden verstaan dat de **dreiging "mogelijk en waarschijnlijk" is**. Het OCAD is, overeenkomstig de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging en overeenkomstig het koninklijk besluit van 28 november 2006 tot uitvoering van deze wet, belast met het maken van punctuele en strategische evaluaties over de terroristische en extremistische dreiging, voornamelijk op basis van inlichtingen verkregen door de zogenaamde ondersteunende diensten.*

*Uit de nota van het OCAD blijkt vooreerst dat u **de jihadistische ideologie aanhangt** en dat u **In Oekraïne bekend bent als aanhanger van de terroristische organisatie Islamitische staat (IS)**. Bovendien oordeelde het OCAD dat u sinds uw aankomst in België geen tekenen van evolutie toonde. **De tot op heden beschikbare informatie bevestigde uw jihadistische overtuigingen en uw banden met IS en zijn regionale tak Islamitische Staat in Khorasan (ISKP)**. Het OCAD stelde dat u tot op heden zich niet bereid toonde de basisprincipes van de democratische rechtstaat te aanvaarden.*

In dit opzicht dient vooreerst opgemerkt te worden dat het een feit van algemene bekendheid is dat verschillende jihadistische terroristische groeperingen al langer de intentie hebben om het Westen, en daarmee mogelijk ook België, te treffen met aanslagen. Personen die zich aansluiten bij of die deelnemen aan de activiteiten van een terroristische groepering ondersteunen zo een groepering die zich ter plaatse schuldig maakt aan terroristische misdrijven. Dergelijke groeperingen hebben de potentie en de intentie om aanslagen te plegen, zowel in de regio als in de westerse landen, waaronder België. Er bestaat dan ook geen twijfel over dat in geval van betrokkenheid, deelname aan of ondersteuning van terroristische activiteiten de nationale veiligheid in het gedrang komt.

*Tijdens het onderhoud door het CGVS verklaarde u dat u nooit lid was van een extremistische of terroristische groepering (CGVS, p. 29). Toen u werd gewezen op de bovenstaande vaststellingen van het OCAD, gaf u aan dat u dit al eerder had gehoord. **U ontkende de vaststellingen van het OCAD**. Vooreerst verklaarde u dat u zich net uitsprak tegen de mensen die tot dergelijke organisaties behoren en dergelijke radicale ideologieën aanhangen. U gaf aan dat u door dergelijke mensen net als ongelovig wordt beschouwd, dat u daar al woordenwisselingen en discussies mee had en dat u hen wilt aantonen dat zij niets met religie te maken hebben (CGVS, p. 13-14; 25). Bovendien verklaarde u dat u in Oekraïne niets had gedaan en dat de informatie is gebaseerd op de leugens van anderen (CGVS, p. 25). Vooreerst kan worden vastgesteld dat dit een louter blote bewering is die u geenszins staaft. Verder dient benadrukt te worden dat het CGVS zich gebonden ziet door de analyse en inschatting van het OCAD. Bovendien dient nogmaals gewezen te worden op het feit dat het OCAD strikte criteria hanteert alvorens iemand op te nemen in het GGB en een statuut toe te kennen (cfr supra). Het louter ontkennen van de vaststellingen van het OCAD is dan ook niet afdoende. Tot slot gaf u aan dat u had meegewerkt met het onderzoek van de Belgische autoriteiten, hetgeen volgens u wijst op uw onschuld (CGVS, p. 25). Het loutere gegeven dat u meewerkt met een onderzoek van de Belgische autoriteiten toont geenszins aan dat de vaststellingen van het OCAD ongegrond zouden zijn.*

*Voorts blijkt uit de nota van het OCAD dat u **in Oekraïne vertoefde in een Islamitisch-terroristisch milieu, gekenmerkt door contacten met leden van een IS-cel** die onder meer belast waren met het overbrengen van buitenlandse strijders naar Syrië en Irak. Tijdens het gehoor verwees u naar een brief die u neerlegde van de Oekraïense veiligheidsdiensten waaruit blijkt dat u geen banden had, dat u niet werd ondervraagd en dat u niet aanraking kwam met gelijkaardige feiten (CGVS, p. 25). Uit de door u neergelegde brief van de hoofddirectie Onderzoeken van de veiligheidsdienst van Oekraïne blijkt dat u in het kader van strafrechtelijke*

procedures die worden of werden gevoerd door onderzoekers van de veiligheidsdienst niet in verdenking werd gesteld, dat er geen dwangmaatregelen werden genomen tegen u, dat u niet werd gezocht door de onderzoekers en dat u niet als slachtoffer werd erkend. Verder werd in de brief gesteld dat de autoriteiten iemand pas op de hoogte moeten brengen van geheime onderzoekshandelingen wanneer zijn grondwettelijke rechten tijdelijk worden beperkt (zie administratief, groene map, brief veiligheidsdienst). Er kan louter worden geconcludeerd dat u niet was betrokken bij een strafrechtelijke procedure in Oekraïne en dat er geen onderzoek plaatsvond waarbij uw grondwettelijke rechten werden beperkt. Hieruit kan echter niet worden geconcludeerd dat u niet was onderworpen aan een onderzoek van de Oekraïense veiligheidsdiensten. Bovendien kan hieruit niet worden geconcludeerd dat u geen banden zou hebben gehad met IS-leden, noch dat u niet in een Islamitisch-terroristisch milieu vertoefde. Bijgevolg kan deze brief geen ander licht werpen op deze vaststelling. Volledigheidshalve kan hierbij worden opgemerkt dat u na het persoonlijk onderhoud een uittreksel neerlegde uit het Oekraïense strafregister, waaruit blijkt dat u een blanco strafblad hebt (zie administratief dossier, groene map, uittreksel strafregister). Het feit dat u een blanco strafblad hebt, toont echter niet aan dat u geen contacten zou hebben gehad met leden van een IS-cel, noch dat u niet in een islamitisch-terroristisch milieu vertoefde. Hieruit blijkt louter dat u in Oekraïne niet werd veroordeeld.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat u een brief neerlegde van de moskee die u bezocht in Oekraïne van de Islamitisch religieuze gemeenschap Faida (zie administratief dossier, groene map, brief geloofsgemeenschap). U verklaarde dat u met de brief wilde aantonen dat u onterecht wordt bestempeld als radicaal. Volgens u gaan radicalen niet naar de moskee en erkennen ze de imams niet, wat u wel deed (CGVS, p. 17). Op 3 december 2025 ontving het CGVS informatie waaruit bleek dat er veel gevallen zijn waarin dergelijke brieven werden opgesteld voor leden van de religieuze gemeenschap Faida om een positief imago te creëren en hun radicale opvattingen te verbergen. Bovendien blijkt uit dezelfde informatie dat onder de bezoekers van de moskee van de religieuze gemeenschap Faida herhaaldelijk personen werden aangetroffen die toegeven radicale islamisten te zijn en internationale terroristische organisaties steunen (zie administratie dossier, blauwe map). Uit de door u neergelegde brief blijkt dat u een regelmatige bezoeker was van de moskee van de religieuze gemeenschap Faida (zie administratief dossier, groene map, brief geloofsgemeenschap). Uit hetgeen voorafgaat kan worden afgeleid dat u zich in Oekraïne weldegelijk in een radicaal Islamitisch milieu bevond.

Verder stelde het OCAD vast dat u **in België geen afstand genomen lijkt te hebben van uw extremistische netwerken**. Zo behoudt u een zeer problematische vriendenkring, aangezien verschillende naasten misdrijven hebben gepleegd of worden verdacht van terroristische feiten in Europa of elders, evenals van andere strafbare feiten zoals het gebruik van valse documenten. Tijdens het gehoor verklaarde u dat u werd meegesleurd in een onderzoek naar aanleiding van contacten die u had met twee kennissen, genaamd T.(...) S.(...) en M.(...). U had echter nooit iets extremistisch gemerkt bij hen (CGVS, p. 26). U staft dit echter op geen enkele wijze. Bovendien kan opgemerkt worden dat u verklaarde dat uw vriend T.(...) werd veroordeeld voor witwaspraktijken (CGVS, p. 26), waaruit blijkt dat u weldegelijk connecties hebt met personen die strafbare feiten pleegden. Daarnaast blijkt uit de analyse van het OCAD dat u uw extremistische betrokkenheid aantoonde door **de verspreiding van uw jihadistische ideologie**. Diverse elementen en uw blijvende contacten met IS en ISKP wijzen erop dat uw achter de ideologische visie en doelstellingen van deze terroristische organisatie staat, die de mondiale jihad predikt en aanslagplannen in Europa ondersteunt. Nadat u hierop werd gewezen door het CGVS, gaf u aan dat u vanuit humoristische redenen links had uitgewisseld van extremistische predikanten. Zo stuurde u een video door van Ahmad Musa, een gekend extremistisch predikant (zie administratief dossier, blauwe map), omdat hij iets grappig zei over andere predikanten. U verklaarde dat u dergelijke predikanten niet volgde (CGVS, p. 26). Hieruit blijkt echter dat u – hoewel u verklaarde dat het vanuit humoristische redenen was – weldegelijk in contact komt met video's van extremistische predikanten en deze bekijkt. Er dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen weinig overtuigend zijn. Zoals reeds aangegeven hanteert het OCAD strenge criteria en wordt niet eender wie opgenomen in het GGB. Het is dan ook niet aannemelijk dat u louter toevallig in een onderzoek zou worden meegesleurd en dat u in het vizier zou komen omdat u vanuit humoristische redenen enkele internetlinks deelde. Hierbij moet opgemerkt worden dat u in het verzoekschrift d.d. 29.12.2025 in het kader van uw beroep bij de RvV verklaarde dat u in Oekraïne via een groep ballingen in contact kwam bepaalde soorten inhoud zonder dat u er daadwerkelijk kennis van had (zie verzoekschrift d.d. 29.12.2025, p. 15). Gezien de door u geschetste context, zijnde dat u reeds in de Arabische Emiraten praktiserend gelovig werd en het salafisme begon aan te hangen (CGVS, p. 12), dat u Arabisch leerde voor u naar Oekraïne ging (CGVS, p. 6), dat u zelf verklaarde dat u geschoold bent en dat u in Saoedi-Arabië hogere religieuze studies wilde volgen (CGVS, p. 13) en dat u bewust religieuze discussies aanging met mensen die radicale visies hadden (CGVS, p. 13-14), is het ongeloofwaardig dat u geen kennis had van bepaalde soorten inhoud waarmee u in contact kwam. Bijgevolg lijkt dit erop te wijzen dat u de inhoud waarmee u in contact kwam tracht te minimaliseren.

Vervolgens stelde het OCAD dat u zich **minstens sinds 2021 zelf heeft opgeleid in de vervaardiging van TATP en explosieven** en dat u **minstens tot begin juli 2023 in het bezit was van diverse documenten en praktische handleidingen voor het vervaardigen van geïmproviseerde explosieven (IED's)**, waarvan de analyse aantoonde dat ze onder meer de productie van TATP mogelijk maakten. Tijdens het gehoor verklaarde u dat er een gsm was gevonden bij u thuis waarmee u was aangesloten tot een verboden telegramgroep. U verklaarde echter dat die gsm kapot was sinds 2021 en dat u er sindsdien geen toegang meer tot had (CGVS, p. 27). Het CGVS stelt vast dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de reden waarom u in de telegramgroep ging. Enerzijds verklaarde u dat u in de groep terecht kwam omdat u zag dat er extremistische gedachten waren, dat u wilde weten waarom ze zo gedachten hadden en dat u hun ongelijk wilde aantonen. Anderzijds verklaarde u dat het onbewust was, dat u er niet bij stilstond en dat het onbelangrijk was (CGVS, p. 27). Bijgevolg slaagt u er niet in een duidelijke verklaring af te leggen over hoe u in een dergelijke Telegramgroep terecht kwam. Verder ontkende u in het bezit geweest te zijn van een handleiding om explosieven te maken (CGVS, p. 27). U zei dat er veel mensen waren aangesloten en dat er duizenden video's en links circuleerden. Volgens u dachten ze dat u zichzelf opleidde in het maken van explosieven doordat u lid was van die groep en omdat er geen video op uw gsm stond die u niet had bekeken (CGVS, p. 27). Hierbij dient opgemerkt te worden dat in de analyse van het OCAD sprake is van "diverse documenten en praktische handleidingen". Dit valt niet te rijmen met uw verklaringen dat het louter omwille van uw lidmaatschap in een verboden telegramgroep zou zijn en omdat er een video op uw gsm stond. Er dient opnieuw gewezen te worden op het feit dat het OCAD strenge criteria hanteert. Het is dan ook niet overtuigend dat u – zoals bij de eerdere vaststellingen – zich beroept op toevalligheid, op het feit dat u personen met extreme visies hun ongelijk wilde bewijzen en dat u louter de vaststellingen van het OCAD in twijfel trekt.

Tot slot werd u gewezen op het gegeven dat u door het OCAD wordt **ingeschaald op dreigingsniveau 3 (van de 4)**. U gaf aan dat u uit naïviteit in de telegramgroep ging, dat u dat deed uit eerlijke geloofsovertuigingen en dat u in discussie ging met mensen die een andere opvatting hadden om hen aan te tonen dat ze slecht waren (CGVS, p. 27). Zoals reeds aangegeven is het niet aannemelijk dat het OCAD – indien het daadwerkelijk allemaal berust op toeval en goede intenties – tot dergelijke vaststellingen zou komen. Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat u er nooit aan dacht om u bezig te houden met criminaliteit (CGVS, p. 27-28). Het OCAD stelde echter dat u wordt verdacht van *commune delicten*, waaronder illegale wapenhandel, overvallen en diefstal van luxevoertuigen.

Wanneer het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus neemt op grond van artikel 52/4 van de vreemdelingenwet is de vereiste van een officiële inbeschuldigingstelling of definitieve veroordeling niet nodig. Zoals hierboven werd aangehaald bent u door het OCAD beschouwd als een potentieel gewelddadige extremist met dreigingsniveau 3. Uw verklaringen tijdens het gehoor door het CGVS kunnen geenszins een andere blik werpen op de analyse van het OCAD.

Op basis van bovenstaande vaststellingen, kan er in uw hoofdte worden besloten dat er voldoende concrete, geobjectiveerde, consistente en zwaarwichtige gegevens voorhanden zijn om aan te tonen dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat u een gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten zou worden geweigerd. De door u genoemde elementen kunnen hier geen ander licht op werpen. U verklaarde louter dat u – indien u schuldig bent – liever door België wordt veroordeeld, waar uw rechten worden gerespecteerd. Dit in tegenstelling tot Rusland, waar u marteling te wachten staat. Tot slot wees u nogmaals op het feit dat u altijd meewerkte met de Belgische autoriteiten en dat u dat in de toekomst zal blijven doen (CGVS, p. 28). Deze verklaringen kunnen geenszins de bovenstaande vaststellingen wijzigen.

Uw documenten kunnen evenmin een ander licht werpen op de bovenstaande vaststellingen. De kopieën van uw paspoorten, uw Oekraïense rijbewijs, de kopie van het paspoort van uw echtgenote Z.(...), haar Oekraïense verblijfskaart, de kopie van de paspoorten van uw zoon I.(...), uw zoon Z.(...), uw dochter A.(...) en de kopieën van de geboorteaktes van uw dochter B.(...), uw zoon O.(...), uw zoon I.(...), en uw dochter A.(...) bevestigen louter hun en uw identiteit. De kopie van uw Duitse en Belgische verblijfskaarten bevestigen eveneens uw identiteit en het feit dat u in beide landen het tijdelijke beschermingsstatuut voor Oekraïners genoot. Verder toont het inschrijvingsbewijs van uw auto louter aan dat deze is ingeschreven in België. De door u neergelegde schoolattesten tonen louter aan dat u Franse taallessen volgde in België.

Daarnaast legde u een originele brief neer van uw religieuze gemeenschap in Oekraïne. Hierin wordt onder meer gesteld dat u zich altijd correct gedraagt en dat u een voorbeeld bent op vlak van respect voor de wetten en publieke orde van het land waar u verblijft. Aan dergelijke documenten kan echter geen

bewijswaarde worden gehecht, aangezien het immers mogelijk is om eender wat neer te schrijven en deze brief geenszins is gestoeld op objectieve vaststellingen. Hierbij dient eveneens verwezen te worden naar de eerdere vaststellingen (cfr supra). Bijgevolg kan dit geenszins een andere blik werpen op de bovenstaande vaststellingen. Daarnaast werden het origineel uittreksel uit het Oekraïense strafregister en de originele brief van de Oekraïense veiligheidsdiensten reeds besproken (cfr supra). Tot slot legde u een kopie neer van een Russische oproepingsbrief, een overzicht van links naar diverse algemene nieuwsfeiten waarmee u wilde aantonen wat u staat te wachten bij een terugkeer naar Rusland (CGVS, p. 3) en een artikel over nieuwe “verdedigingswetten” in Rusland. Dergelijke elementen werden in overweging genomen bij het verstrekken van het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Op stuurde 21 november 2025 uw advocaat, meester Leung, uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud door. U stelde dat het tijdelijke beschermingsstatuut van S.(...) en jullie vier kinderen werd ingetrokken en dat zij een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. Verder gaf u aan dat uw echtgenote Z.(...) en jullie zoon O.(...) wel het tijdelijke beschermingsstatuut genieten. Tot slot verklaarde u dat voor de andere drie kinderen een procedure gezinshereniging lopende is. Deze opmerkingen hebben echter geen betrekking op de bovenstaande vaststellingen en kunnen deze dan ook geenszins wijzigen. Voorst verwees u naar de nieuwe wetten in Rusland voor misdrijven die verband houden met sabotage en terrorisme. Dit werd in overweging genomen bij het terugkeeraadvies.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) stelde vast in haar arrest dat de essentiële (staving)stukken in het administratieve dossier waarop de beslissing van het CGVS d.d. 17.12.2025 werd gebaseerd in een andere taal dan de proceduretaal (i.e. het Nederlands) werden opgesteld. Bijgevolg stelde de RvV dat het niet in de mogelijkheid was om kennis te nemen van de essentiële (staving)stukken (zie arrest RvV 339587, p. 12-15). De beslissing van het CGVS werd daarom vernietigd op 15 januari 2026. Het CGVS liet de essentiële stukken waarop het haar beslissing baseerde vertalen naar het Nederlands. Deze vertalingen werden toegevoegd aan het administratief dossier (zie administratief dossier, blauwe map & groene map).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de constitutieve voorwaarden vervat in artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet vervuld zijn. Het CGVS is dan ook van oordeel dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, aangezien er redelijke gronden bestaan om u te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. Daar u een gevaar vormt voor de nationale veiligheid wordt u bovendien, overeenkomstig artikel 55/4, § 2 van de vreemdelingenwet, uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat er in hoofde van een verzoeker redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid in de zin van artikel 52/4, tweede lid en artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS merkt op dat u nog steeds beschikt over de hoedanigheid van vluchteling en bijgevolg nog steeds beschikt over een aantal rechten zoals bepaald in artikel 14, lid 6 van de Richtlijn 2001/95/EU dd. 13 december 2011. Deze rechten zijn in het Belgische rechtssysteem gegarandeerd omdat ze gelden voor alle personen en vreemdelingen zowel in regelmatig of onregelmatig verblijf. Ook het non-refoulement beginsel is op u van toepassing, zoals blijkt uit het negatief terugkeeraadvies in deze beslissing.

De huidige beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus maakt geen inmenging uit van uw privé-, familie of gezinsleven. Het is evenmin deze beslissing die maakt dat u niet gerechtigd bent om te werken in België, dan wel geen recht zou hebben op sociale zekerheid en bijstand, en gezondheidszorg, doch wel de geldende wetgeving ter zake waarvoor het CGVS niet bevoegd is.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u gehuwd bent met Z.(...) I.(...), met wie u 4 kinderen hebt. Uw echtgenote Z.(...) en jullie zoon O.(...) beschikken over het tijdelijke beschermingsstatuut. Jullie drie andere kinderen, genaamd Z.(...), A.(...) en I.(...), zitten in de procedure voor gezinshereniging (zie opmerkingen op de notities). U bent eveneens gehuwd met S.(...) M.(...) (O.V. xxx, CG xxx). Samen hebben jullie 4 kinderen, genaamd B.(...) (O.V. (...), CG xxxx), S.(...) (O.V. xxx), S.(...) (O.V. xxx) en A.(...) (O.V. xxx). Zij beschikten eveneens over het tijdelijke beschermingsstatuut, hetgeen werd ingetrokken. Zij dienden een verzoek om internationale bescherming in (zie opmerkingen op de notities). Er dient echter vastgesteld te worden dat u – op het moment dat u werd gewezen op een mogelijke weigering van de vluchtelingenstatus – geenszins melding maakte van uw echtgenotes of kinderen (CGVS, p. 28). Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat – op vraag van uw echtgenote S.(...) – jullie kinderen niet meer onder uw verantwoordelijkheid vallen sinds 13 maart 2025. U toont aldus niet zelf aan dat uw persoonlijke situatie en gezinssituatie op onevenredige wijze wordt aangetast door de weigering van uw vluchtelingenstatus.

Voorts blijkt uit uw verklaringen bij de DVZ op 6 augustus 2025 en de door u neergelegde documenten dat u louter taallessen Frans volgde. Verder blijkt dat u nog niet werkte, maar dat u wilt werken als taxichauffeur (DVZ 'questionnaire 06.08.2025', vraag 11 & vraag 12, zie blauwe map). Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat u in goede gezondheid bent (Vragenlijst DVZ, punt 29 & CGVS, p. 1).

Gelet op alle vaststellingen met betrekking tot het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid, kan de weigering van uw vluchtelingenstatus als redelijk worden beschouwd (zie HVJ, C- 454/23 van 27 februari 2025, §63).

C. Conclusie

Steunend op artikel 52/4, tweede lid van de Vreemdelingenwet wordt u de status van vluchteling geweigerd. Verder meen ik dat u op basis van artikel 55/4 §2 van de Vreemdelingenwet wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar de Russische Federatie. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

“- de artikelen 1, 3, 4, 16, 22, 31, 32 en 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;

- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 52/4, 55/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- het artikel 14 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)

- de artikelen 3 en 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

- de artikelen 4, 10, 12, 18, 19, 41 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

- de rechten van de verdediging

- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”.

Verzoeker geeft een uiteenzetting in rechte met betrekking tot enkele van de voormelde geschonden geachte bepalingen en beginselen.

Wat betreft de toepassing in casu laat hij het volgende gelden:

“Eerst onderdeel: het artikel 52/4 van de vreemdelingenwet is niet conform met het Geneva Verdrag

Bestreden beslissing is genomen in toepassing van het artikel 52/4 van de vreemdelingenwet.

In toepassing van die bepaling, kan de verwerende partij de vluchtelingenstatus weigeren indien de eiser een gevaar vormt voor de samenleving van die lidstaat, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar wetsartikelen en rechtspraak]

De verwerende partij moet bijgevolg als vluchteling erkennen, een vreemdeling die een vrees voor vervolging toont, ondanks het bestaan van uitsluitingsclausule.

In casu, valt de eiser niet onder het toepassingsgebied van het clause 1F van het Geneva Verdrag, aangezien de aangevoerde “misdrijven” (quod non in casu) op het Belgische grondgebied zouden worden “gepleegd”.

Hij moet bijgevolg als vluchteling erkend worden.

De bestreden beslissing zich uitspreekt over de vluchtelingstatus, maar niet over de erkenning van de eiser als vluchteling in toepassing van het Geneva Verdrag (“hoedanigheid van vluchteling”).

De huidige Belgische wetgeving houdt momenteel geen bijzondere procedure in om een vreemdelingen als vluchteling te erkennen, zonder aan hem de internationale bescherming in de zin van de Europese richtlijnen, toe te kennen.

De Belgische Staat moet evenals de verschillende rechten toegekend door het Geneva Verdrag respecteren. Verzoekende partij beschouwt bijgevolg dat huidige Belgische wetgeving niet toelaat om de bestreden beslissing te nemen, zonder afzonderlijke beslissing van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te nemen.

Bestreden beslissing schendt bijgevolg het artikel 48 en vlg. van de wet, evenals het Geneva Verdrag. De eiser verzoekt dat, desgevallend, Uw Raad de volgende prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof stelt: [...]

Tweede onderdeel: het gebrek aan “redelijke gronden”

Verwerende partij maakt toepassing van het artikel 52/4 van de vreemdelingenwet op basis van “redelijke gronden” van gevaar voor de nationale veiligheid.

Uit de voorbereide werkzaamheden, komt het dat het artikel 52/4, aangezien de belangrijke inmenging in de rechten van de betrokkene vormt, van strikte toepassing is.

Die vorm van “uitsluiting” van het status wordt gerechtvaardigd door de nood om “de asielprocedure te optimaliseren teneinde efficiënter en performanter te kunnen optreden in gevallen waar de samenleving of de nationale veiligheid wordt bedreigd door personen die in België een status van internationale bescherming genieten of die dergelijke status hebben aangevraagd”¹.

De eiser beschouwt dat de “gronden” niet “redelijk” zijn in casu.

a) Over het gebruik van informatie van de OCAD om de redelijke gronden te staven

Bestreden beslissing is enkel en alleen gebaseerd op twee verslagen van OCAD, van 2024 en 2025. De eiser werd nooit veroordeeld en is niet vervolgd in een strafprocedure, noch in België, noch in een ander land, terwijl hij meerdere keren gehoord werd en zijn huis twee keer, in België, werd doorgezocht. Dit wordt niet bestreden.

Daarover stelt het CGVS: [...]

In een arrest nr 235.914 van 19 mei 2020 betreffende de intrekking van het vluchtelingenstatus, heeft Uw Raad geoordeeld: [...]

In een ander arrest dd. 16.12.2021, dat betrekking had op een intrekking van verblijf, heeft Uw Raad geoordeeld: [...]

Wat betreft het recente arrest van het EU-HvJ, K.A.M. van 27 februari 2025, moet worden benadrukt dat, hoewel het toepassingsgebied is uitgebreid tot een potentiële dreiging en er wordt gewezen op het ontbreken van geografische beperkingen in de handelingen en gedragingen die redelijke gronden kunnen vormen, dit arrest heeft betrekking op feiten en gedragingen die aan de verzoeker kunnen worden toegerekend (§45) en wijzigt de definitie van “goede gronden” niet, die moeten worden geïnterpreteerd in overeenstemming met het gezond verstand en de eerdere jurisprudentie van het Hof.

Bovendien herinnert het Hof van Justitie eraan dat deze beëindigingsclausule strikt moet worden geïnterpreteerd (§44).

De informatie die in de OCAD-notas worden vermeld, moet bijgevolg voldoende nauwkeurig en onderbouwd zijn en mag niet louter op vermoedens gebaseerd zijn.

b) Over de samenwerking van de eiser

De verzoeker benadrukt dat hij volledig heeft meegewerkt aan het vaststellen van de feiten, zowel bij de politie, de inlichtingendiensten als bij het CGVS.

De verzoeker heeft op geen enkele wijze getracht zich te onttrekken aan het onderzoek tegen hem in België. Hij was afwezig tijdens de eerste huiszoeking tegen hem, maar heeft onmiddellijk contact opgenomen met de federale politie. Hij is in zijn woning gebleven en heeft niet geprobeerd te verdwijnen. Na zijn administratieve aanhouding en de intrekking van de tijdelijke bescherming heeft hij onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft hij nauwkeurig de informatie vermeld waarover hij beschikte en heeft hij bepaalde punten nooit ontkend, maar gedetailleerde uitleg gegeven over de contacten die hem door het OCAD worden verweten.

Hetzelfde gold voor zijn verhoren door de politie. Na zijn verhoor in juni 2025, terwijl de politie over informatie zou beschikken dat hij zich schuldig zou hebben gemaakt aan wapenhandel of over informatie zou beschikken om explosieven te vervaardigen, werd hij vrijgelaten zonder dat er zelfs maar een arrestatiebevel door een onderzoeksrechter was uitgevaardigd.

De verzoeker heeft ook proactief gehandeld door snel het bewijs te leveren dat hij niet wordt vervolgd in Oekraïne.

Ten slotte heeft de verzoeker uitvoerig geantwoord op vragen over zijn religieuze overtuigingen.

De verzoeker legt deze gedetailleerd uit. Hij geeft blijk van zijn interesse in dialoog en zijn bereidheid om met iedereen te discussiëren, omdat hij van debatteren houdt. Hij heeft een goede kennis van religie en heeft Arabisch geleerd, waardoor hij niet “bang” is om met mogelijk geradicaliseerde personen te discussiëren, aangezien hij meent dat hij hen met zijn religieuze kennis nauwkeurig en gedetailleerd kan antwoorden.

Dat is wat de verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft willen aantonen.

Deze houding is in tegenspraak met de bewering dat de verzoeker een bedreiging zou vormen voor de nationale veiligheid.

c) Antwoord op de elementen van de beslissing en van de nota van OCAD

i. Radicalisatie in Oekraïne

De bestreden beslissing, waarin de nota van het OCAD wordt overgenomen, benadrukt de banden van de verzoeker met Islamitische Staat. Er wordt gewezen op een "sociale context" met leden van Islamitische Staat voordat zij als FTF naar Syrië of Irak werden gestuurd.

Er moet worden opgemerkt dat de periode, de intensiteit en de actualiteit van deze banden op geen enkele wijze worden gespecificeerd.

Zoals uw Raad in het bovengenoemde arrest van 19 mei 2020 heeft opgemerkt: [...]

Verzoeker heeft in deze zaak op geen enkele wijze betwist dat hij in contact stond met twee personen, T. en M. genaamd, van wie later bleek dat zij geradicaliseerd waren. Verzoeker geeft specifiek aan in welke context hij hen heeft ontmoet, namelijk dat zij net als hij Tadzjiekken waren die in Oekraïne woonden. Hij geeft aan dat M. zijn werknemer was. De contacten lijken dus beperkt te zijn, vergelijkbaar met die tussen landgenoten die in het buitenland wonen en elkaar kunnen tegenkomen.

Het feit dat hij in een bepaalde context met deze personen omging, volstaat niet om vast te stellen dat de verzoeker zelf lid is van Islamitische Staat. Een dergelijke status als aanhanger wordt niet ondersteund door enig specifiek en concreet element, behalve dan deze contacten met personen die achteraf radicaliseerd bleken te zijn.

Er zij aan herinnerd dat de verzoeker nooit is veroordeeld of vervolgd in Oekraïne en dat hij hiervan het bewijs aan de Belgische autoriteiten heeft overgelegd.

De verzoeker heeft bovendien een attest overgelegd waaruit blijkt dat hij een van de moskeeën bezocht. Uit een e-mail van de federale politie, die in het administratieve dossier is opgenomen, blijkt dat volgens de Oekraïense autoriteiten: [...]

De e-mail, die slechts een vertaling bevat van een bericht van Europol over de "Oekraïense autoriteiten", maakt echter op geen enkele wijze duidelijk wie de bron is van deze beoordeling en op welke basis deze is gedaan. De verzoeker kan begrijpen dat het CGVS op basis van dit document niet zoveel belang hecht aan het feit dat het de verzoeker zou "vrijspreken" van alle radicale overtuigingen. Het is ook verrassend dat een dergelijke moskee kan blijven functioneren als zij een broeinest van radicale vreemdelingen zou zijn.

Het tegenovergestelde concluderen, namelijk dat de verzoeker een radicale moskee zou hebben bezocht, lijkt echter meer op giswerk dan op tastbare bewijzen.

Ten slotte wordt in de e-mail van de Oekraïense autoriteiten uitdrukkelijk vermeld dat er geen onderzoek loopt tegen de verzoeker.

Het verslag van OCAD stelt verder: [...]

Ook dit element blijkt niet uit objectieve of tastbare gegevens en lijkt meer op veronderstellingen dan op gedetailleerde informatie te berusten.

ii. Betrokkenheid in de criminaliteit

Het verslag van OCAD stelt verder: [...]

Uit het dossier van de verzoeker blijkt niet dat hij in enig land, noch in Europa, noch in een derde land, wordt gezocht of vervolgd. De verzoeker vraagt zich dan ook af waar "in het buitenland" (Oekraïne? Duitsland? Turkije? Egypte?) waar hij aan dergelijke verdenkingen zou worden blootgesteld en, indien dergelijke verdenkingen enigszins gegrond zouden zijn, waarom hij, terwijl hij sinds 2022 in België woont, nog steeds niet in staat van beschuldiging is gesteld.

Dergelijke algemene, niet onderbouwde beweringen laten geen ruimte voor tegenspraak.

De verzoeker herinnert eraan dat er tweemaal huiszoeken zijn verricht in zijn woning en dat er geen enkel bewijs is gevonden dat een verband met criminele activiteiten aantoonde, zoals de aanwezigheid van grote sommen geld.

Zoals opnieuw benadrukt in het hogervermeld arrest van 19 mei 2020: [...]

Hoewel het Hof van Justitie van de Europese Unie geen beperkingen in tijd of ruimte heeft gesteld aan de "feiten" die ernstige redenen kunnen vormen, vereist het begrip "toerekenbare feiten" een minimum aan zekerheid, waaraan in deze zaak duidelijk niet is voldaan.

iii. Verdeling van video van propaganda

Wat betreft de verspreiding van de jihadistische ideologie, legt de verzoeker zelf uit dat hij in contact kwam met een jongeman, die later werd gearresteerd, en een video uitwisselde die afkomstig was van een prediker genaamd Ahmad Moussa. De verzoeker benadrukt dat dit een feit uit het verleden betreft. In de bestreden beslissing wordt benadrukt dat de verzoeker niet betwist dat hij in contact is gekomen met de prediker en de inhoud van zijn video's heeft bekeken. Dat is niet wat de verzoeker zegt. In de eerste plaats betwist de verzoeker niet dat hij via een van de groepen ballingen in Oekraïne die hij op Telegram volgde, in aanraking is gekomen met bepaalde soorten inhoud, zonder dat hij daar daadwerkelijk kennis van had. Bovendien

bevestigt de verzoeker dat hij een video heeft gedeeld die afkomstig was van een persoon die een prediker bleek te zijn. Hij benadrukt dat hij deze video destijds heeft gedeeld om er de spot mee te drijven, juist omdat hij niet achter dit soort boodschappen staat. Deze video is viraal gegaan, niet vanwege de inhoud, maar vanwege de toon. Voor zover de verzoeker zich kan herinneren, bespotten de auteur personen die weigerden producten uit Israël te boycotten en vroeg hij zich af of degenen die tegen de boycot zijn, een te "grote maag" hebben om zich te onthouden van het eten van voedsel uit Israël.

In zijn herinnering is deze video dus niet problematisch en nogmaals, het gaat om een video die vrij wijdverspreid is. Uit de Wikipedia-pagina over Ahmad Moussa toegevoegd in het administratieve dossier geeft bovendien aan dat YouTube heeft geweigerd alle video's van een bepaalde persoon te verwijderen, omdat het van mening was dat niet alle video's radicale inhoud bevatten.

Verzoeker benadrukt en herhaalt nogmaals dat hij nieuwsgierig is en probeert te begrijpen om zich een beter oordeel te kunnen vormen. Het bekijken van bepaalde inhoud betekent niet dat hij de inhoud ervan accepteert. Verzoeker volgt Poetin, Trump en Zelenskyi op Instagram om hun redeneringen te begrijpen, niet omdat hij sympathie voor hen zou hebben.

iv. Informaties over explosieve materiaal

In de beslissing wordt vermeld dat de verzoeker in het bezit zou zijn geweest van informatie waarmee explosieven konden worden vervaardigd.

De verzoeker heeft hierover een zeer nauwkeurige toelichting gegeven: hij was lid van een Telegramgroep met een aanzienlijk aantal leden waarin op een bepaald moment informatie zou zijn gedeeld waarmee explosieven konden worden vervaardigd.

Zoals de verzoeker heeft uitgelegd, en dit wordt op geen enkele wijze betwist, werkt deze telefoon sinds 2021 niet meer. De verzoeker heeft deze telefoon en de inhoud ervan niet kunnen raadplegen.

Dit bericht is ontvangen, maar nooit door hem gelezen. De verzoeker betwist dan ook formeel dat hij in het bezit was van deze documenten. Juist omdat niet is aangetoond dat de verzoeker deze video's en documenten heeft gedownload en bekeken, is de verzoeker na zijn verhoor in juni 2025 vrijgelaten en is zijn computerapparatuur aan hem teruggegeven...

Het lijkt opnieuw zeer verrassend dat, indien de verzoeker over informatie beschikte over de vervaardiging van explosieven en de Belgische autoriteiten dachten dat de verzoeker tot actie zou overgaan, hij zonder enige veiligheidsmaatregel werd vrijgelaten.

Uit een bericht van de politieagent die zijn dossier volgt, blijkt het onderzoek zich af te sluiten en de apparaten van Meneer A.(...) die aanvankelijk in beslag werden genomen, teruggegeven werden (stuk 3). De gerechtelijke autoriteiten zijn ervan op de hoogte dat de verzoeker zich in een detentiecentrum bevindt met het oog op zijn repatriëring. Het lijkt onwaarschijnlijk dat, indien de betrokkene als een bedreiging voor de openbare orde zou worden beschouwd, de onderzoeksrechter die belast is met het onderzoek, zou aanvaarden dat de verzoeker vóór een eventuele rechtszaak zou worden uitgezet.

Wat betreft het feit dat het OCAD-rapport verwijst naar "diverse documenten en praktische handleidingen" en dus één enkele video uitsluit, benadrukt de verzoeker in de eerste plaats dat hij duidelijk heeft aangegeven dat er honderden foto's en video's op deze groep werden verspreid.

Bovendien is het rapport van het OCAD niet specifiek en kan dus niet worden uitgesloten dat de informatie van de verzoeker overeenkomt met de vermoedens van de inlichtingendiensten.

v. Conclusie

Aangezien het verlenen van internationale bescherming aan een persoon die, zoals de verzoeker, niet naar zijn land van herkomst kan worden teruggestuurd, een grondrecht is en elke inbreuk op dit recht strikt moet worden geïnterpreteerd, is het aangewezen om uiterst waakzaam te zijn bij het toepassen van de weigeringsclausule op grond van redenen van nationale veiligheid.

Hoewel de informatie in theorie inderdaad een dergelijke weigering kan rechtvaardigen, mag dit uw Raad er niet van weerhouden de ernst ervan te controleren.

Het is opmerkelijk dat de verzoeker wordt verweten dat hij de elementen van het OCAD-rapport onvoldoende weerlegt, terwijl moet worden vastgesteld dat deze verklaringen de federale politie en het parket in staat hebben gesteld geruststellende signalen te vinden, waardoor de betrokkene in vrijheid kon worden gesteld.

De verzoeker werkt mee aan het vaststellen van de feiten. Hij ontkent niet dat hij contacten heeft gehad met geradicaliseerde personen, maar geeft daar wel uitleg over. Er zijn geen aanwijzingen die erop wijzen dat de verzoeker daadwerkelijk een aanhanger van Islamitische Staat zou zijn.

Er zijn derhalve onvoldoende ernstige redenen om aan te nemen dat de verzoeker een dergelijke bedreiging voor de nationale veiligheid zou vormen.

Derde onderdeel: schending van de rechten van de verdediging en van het vermoeden van onschuld

De informatie waarop de verwerende partij zich baseert op te concluderen dat de eiser een gevaar vormt voor de nationale veiligheid komen uit verslagen van OCAD, die zelf hun informatie trekken vanuit "inlichtingen" en informatie waaraan de eiser geen toegang heeft.

Noch de eiser, noch het CGVS, noch Uw Raad, hebben toegang tot deze "inlichtingen", om hun waarde te beoordelen.

De eiser kan bijgevolg, zonder duidelijke aanwijzingen van schuld, deze elementen tegenspreken.

Dit miskent de rechten van de verdediging, terwijl: [...]

Inzake nationaliteitsverklaringen, eisen de rechtbanken en hoven: [...]

De rechtbank van eerste aanleg oordeelde dat: [...]

Deze verslagen van OCAD zijn niettemin de enige grond waarop de verwerende partij zich baseert om te beschouwen dat er "redelijke gronden" bestaan.

De precieze informatie die de eiser wel kent, door zijn gehoor bij de polities, werden effectief tegengesproken en leden tot zijn vrijlating.

Uw Raad moet bovendien rekening houden met de ernst van de inmenging in de rechten van de eiser: terwijl hij zich kan niet verdedigen, hebben deze beschuldigingen als gevolg dat hij de internationale bescherming niet kan verkrijgen en wat evenals gevolg heeft op zijn verblijfsituatie. De eiser maakt inderdaad het voorwerp van een BGV met terugleiding naar de grens.

De vluchtelingstatus de weigeren, op basis van elementen die niet leiden tot strafrechtelijke vervolgingen, miskent bovendien het vermoeden van onschuld, dat door het artikel 6 EVRM beschermd is."

2.2. Op 11 februari 2026 dient de verwerende partij een nota in. In de tekst van deze nota ontbreken verschillende stukken en op 16 februari 2026 dient de verwerende partij een verbeterde en volledige versie van deze nota in. Ter zitting bevestigt de raadvrouw van verzoeker dat zij deze verweernota ontvangen heeft.

De verwerende partij deelt mee dat de zinsnede "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure" in de verweernota een materiële vergissing betreft en geschrapt mag worden.

2.3. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een e-mail uitwisseling tussen de raadvrouw van verzoeker en de federale gerechtelijke politie te Luik van 12-13 februari 2026 aangaande de teruggave van een in beslag genomen computer van verzoeker en het afsluiten van de onderzoeksfase van het dossier door de onderzoeksrechter.

3. Beoordeling

3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de status van vluchteling wordt geweigerd op grond van artikel 52/4, tweede lid van de Vreemdelingenwet, omdat er redelijke gronden bestaan om verzoeker te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. Omdat verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid wordt hij bovendien op basis van artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 52/4, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan weigeren de status van vluchteling te erkennen indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. In dat geval brengt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een advies uit over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4."

Artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling wordt ook uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer hij een gevaar voor de samenleving of voor de nationale veiligheid vormt.”

De Raad bemerkt dat de Belgische wetgever het begrip ‘nationale veiligheid’ niet gedefinieerd heeft.

Artikel 54/2 van de Vreemdelingenwet omvat de hypothesen waarin de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus volgens artikel 14 van de richtlijn 2011/95 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn) kan intrekken, beëindigen of weigeren te verlengen. Luidens artikel 14, vijfde lid van de Kwalificatierichtlijn omvat dit tevens de mogelijkheid voor de commissaris-generaal om te weigeren een aan een vluchteling toekomende status te verlenen, wanneer er nog geen besluit in die zin is genomen. Artikel 54/2 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 14 van de Kwalificatierichtlijn en dient aldus richtlijnconform te worden toegepast.

Artikel 14 van de Kwalificatierichtlijn, dat handelt over de intrekking, beëindiging of weigering tot verlenging van de vluchtelingenstatus, bepaalt in zijn vierde, vijfde en zesde lid als volgt:

“4. De lidstaten kunnen de door een regerings-, administratieve, rechterlijke of quasi-rechterlijke instantie aan een vluchteling verleende status intrekken, beëindigen of weigeren te verlengen wanneer:

- a) er goede redenen bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van de lidstaat waar hij zich bevindt;*
- b) [...].*

5. De lidstaten mogen onder de in lid 4 omschreven omstandigheden besluiten geen status te verlenen aan een vluchteling wanneer nog geen besluit in die zin is genomen.

6. Personen op wie lid 4 of lid 5 van toepassing is, genieten de rechten die zijn vastgelegd in de artikelen 3, 4, 16, 22, 31, 32 en 33 van het Verdrag van Genève of daarmee vergelijkbare rechten, voor zover zij in de lidstaat aanwezig zijn.”

Het Unierecht voorziet in de mogelijkheid tot het intrekken, beëindigen, weigeren te verlengen of weigeren te verlenen van de vluchtelingenstatus wanneer er redelijke gronden bestaan om verzoeker te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. Artikel 14, lid 4, onder a) en lid 5 van de Kwalificatierichtlijn bepaalt immers dat de lidstaten de aan een vluchteling verleende status kunnen beëindigen, intrekken weigeren te verlengen of weigeren te verlenen wanneer er goede redenen bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van de lidstaat waar hij zich bevindt.

Het Hof van Justitie verduidelijkte dat ‘goede redenen’ geen geografische of temporele beperking inhouden met betrekking tot de aard van de feiten waarop die redenen berusten (HvJ, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, 27 februari 2025, punt 41). Een weigering van de vluchtelingenstatus van een derdelander die een gevaar vormt voor de veiligheid van een lidstaat, is mogelijk zonder een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf (HvJ, 27 februari 2025, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, punt 42). Artikel 14, lid 4, onder a) van richtlijn 2011/95 heeft betrekking op een ander soort gevaar dan dat waarnaar wordt verwezen in artikel 14, lid 4, onder b) van deze richtlijn, dat betrekking heeft op een gevaar voor de samenleving van die lidstaat (HvJ, 6 juli 2023, C-8/22, Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Vluchteling die een ernstig misdrijf heeft gepleegd), punt 41; HvJ, 27 februari 2025, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, punt 48). Meer in het bijzonder komt het begrip ‘veiligheid van de lidstaat waar [de vluchteling] zich bevindt’ in artikel 14, lid 4, onder a) van richtlijn 2011/95 overeen met het begrip ‘nationale veiligheid’ als bedoeld in artikel 24, lid 1 van deze richtlijn. In dit verband moet rekening worden gehouden met de rechtspraak van het Hof volgens welke het begrip ‘openbare veiligheid’ zowel de interne als de externe veiligheid van een lidstaat omvat en dat bijgevolg de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de openbare veiligheid in gevaar kunnen brengen (HvJ, 24 juni 2015, C-373/13, H. T. tegen Land Baden-Württemberg, punt 78; HvJ, 27 februari 2025, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, punt 49). Het begrip nationale veiligheid omvat ook gevallen waarin een derdelander behoort tot een vereniging die steun verleent aan het internationale terrorisme of een dergelijke vereniging steunt (HvJ, 27 februari 2025, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, punt 50).

De verwijzing naar ‘goede redenen’ om betrokkene ‘te beschouwen’ als een gevaar voor de veiligheid van een lidstaat, impliceert dat het niet alleen om een reëel en actueel gevaar gaat, maar ook om een potentieel gevaar (HvJ, 27 februari 2025, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, punt 52). De bevoegde autoriteit moet

over een beoordelingsmarge beschikken om te beslissen of overwegingen in verband met de nationale veiligheid van de betrokken lidstaat al dan niet aanleiding moeten geven tot intrekking van de vluchtelingenstatus of de weigering om die status te verlenen, wat betekent dat de vaststelling van het bestaan van een gevaar voor die veiligheid niet automatisch tot een dergelijk besluit leidt. Bovendien moet de bevoegde autoriteit de strekking en de relevantie voor zijn besluit van de informatie die wordt verstrekt door organen die zijn belast met gespecialiseerde taken op het gebied van de nationale veiligheid, vrij beoordelen (HvJ, 22 september 2022, C-159/21, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság e.a., punten 81 en 83; HvJ, 27 februari 2025, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, punt 54).

In het kader van de afweging tussen, enerzijds, de beoordeling van het gevaar dat de vluchteling vormt voor de veiligheid van de lidstaat waar hij verblijft, ter bepaling of dit gevaar rechtvaardigt dat zijn vluchtelingenstatus wordt ingetrokken of wordt geweigerd om hem die status te verlenen, en, anderzijds, de gevolgen van die intrekking of weigering voor zijn situatie, hoeft geen sprake te zijn van een dermate ernstig gevaar dat het de terugleiding van de betrokkene naar zijn land van herkomst onder de voorwaarden van artikel 33, lid 2, van het Verdrag van Genève kan rechtvaardigen (HvJ, 27 februari 2025, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, punt 63).

De verwijzing naar 'goede redenen' om aan te nemen dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt of de vluchteling een gevaar vormt voor de veiligheid van de lidstaat van ontvangst, laat de lidstaat duidelijk een grote beoordelingsmarge (HvJ, 27 februari 2025, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, punt 65).

3.3. In een tweede onderdeel van het enig middel hekelt verzoeker het gebrek aan 'redelijke gronden' in de bestreden beslissing. Hij wijst erop dat de bestreden beslissing enkel en alleen is "*gebaseerd op twee verslagen van OCAD, van 2024 en 2025*". Hij benadrukt dat hij nooit werd veroordeeld of vervolgd in een strafprocedure, noch in België, noch in een ander land, terwijl hij meerdere keren gehoord werd en zijn huis in België twee keer doorzocht werd. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en het Hof van Justitie en benadrukt dat artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet een strikte interpretatie vereist. Hij gaat punt voor punt in op de elementen van de beslissing en de nota van het OCAD.

Vooreerst herneemt de Raad dat een weigering van de vluchtelingenstatus van een derdelander die een gevaar vormt voor de veiligheid van een lidstaat mogelijk is zonder een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf (HvJ, 27 februari 2025, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, punt 42). Dat verzoeker noch in België, noch in Oekraïne strafrechtelijk werd veroordeeld of vervolgd, verhindert dus niet dat er goede redenen voorhanden kunnen zijn om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

Verder dient erop gewezen dat het aan de bevoegde autoriteit is om de strekking en de relevantie van de informatie die wordt verstrekt door organen die zijn belast met gespecialiseerde taken op het gebied van de nationale veiligheid, in casu OCAD, vrij te beoordelen (HvJ, 22 september 2022, C-159/21, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság e.a., punten 81 en 83; HvJ, 27 februari 2025, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, punt 54).

Evenwel dient erop gewezen dat deze bepaling strikt moet worden uitgelegd (HvJ, 27 februari 2025, C-454/23, K.A.M. t. Republiek Cyprus, punt 44).

In dezelfde zin kan in de memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de Vreemdelingenwet worden gelezen dat "*de weigerings- of uitsluitingsgevallen die worden gerechtvaardigd door een gevaar voor de samenleving of de nationale veiligheid, slechts op een beperkt aantal situaties betrekking moeten hebben of zelfs helemaal uitzonderlijk moeten blijven. Opdat de maatschappij asiel zou blijven aanvaarden, moet de wet echter bepalen dat de asielzoekers die een gevaar vormen voor de samenleving, omdat zij definitief veroordeeld werden voor een bijzonder ernstig misdrijf, of omdat er goede redenen bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid, geen internationale bescherming in België kunnen genieten.*" (Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer* 22 juni 2015, nr. 54-1197/001, p. 16).

In het kader van een weigering van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet ligt de bewijslast bij verweerder die moet aantonen dat er 'redelijke gronden' zijn om de betrokken persoon te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. De Raad wijst erop dat de artikelen van de Vreemdelingenwet en van de Kwalificatierichtlijn geen regels vooropstellen met betrekking tot het administratiefrechtelijk bewijs in deze materie, zodat men gewag kan maken van een vrij bewijsstelsel. Verweerder heeft een vrije keuze van bewijsmiddelen om aan te tonen dat er redelijke gronden bestaan om aan te nemen dat de betrokkene een gevaar vormt voor de nationale veiligheid en dat daarom de vluchtelingenstatus moet geweigerd worden.

Verweerder moet hierbij concrete, voldoende geobjectiverde, consistente en zwaarwichtige gegevens aanbrengen waaruit een gevaar van de nationale veiligheid kan worden afgeleid. Het gevaar moet immers werkelijk zijn. Loutere vermoedens of verdenkingen zijn in dit verband bijgevolg onvoldoende en kunnen niet als 'redelijke gronden' worden beschouwd. Bovendien oordeelde het Hof in het arrest B. en D. als volgt: *"In dit verband dient er meteen op te worden gewezen dat in het stelsel van de richtlijn het actuele gevaar dat een vluchteling eventueel voor de betrokken lidstaat oplevert, niet in het kader van artikel 12, lid 2, van de richtlijn in aanmerking wordt genomen, maar enerzijds in het kader van artikel 14, lid 4, sub a, volgens hetwelk deze lidstaat de aan een vluchteling verleende status met name kan intrekken wanneer er goede redenen bestaan om hem als een gevaar voor de veiligheid te beschouwen, en anderzijds in het kader van artikel 21, lid 2, waarin wordt bepaald dat de lidstaat van ontvangst, zoals ook door artikel 33, lid 2, van het Verdrag van Genève wordt toegestaan, een vluchteling mag uitzetten of terugleiden wanneer redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij een gevaar vormt voor de veiligheid of de samenleving van deze lidstaat."* (HvJ 9 november 2010, C-57/09 en C-101/09, B. en D. t. Bundesrepublik Deutschland, punt 101).

Waar artikel 12, lid 2, sub b) en c) van voormelde richtlijn erop gericht is in het verleden gestelde daden te bestraffen, moet bij de toepassing van artikel 14, lid 4 onder a) en lid 5 worden nagegaan wat het actuele gevaar is dat de betrokken vluchteling oplevert voor de lidstaat die hem of haar als vluchteling zou erkennen. Bijgevolg moet bij de toepassing van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet eveneens worden nagegaan of de betrokken vluchteling een actueel gevaar vormt voor de nationale veiligheid van de lidstaat die hem of haar als vluchteling zou erkennen.

Uit dit alles vloeit voort dat een individueel onderzoek geval per geval moet worden gevoerd met betrekking tot de werkelijkheid en de actualiteit van het gevaar die van de vluchteling uitgaan voor de nationale veiligheid. Een weigering van de vluchtelingstatus in het kader van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet kan dan ook niet gebaseerd zijn op algemene overwegingen.

In dit verband herinnert de Raad eveneens aan de rechtspraak van het Hof van Justitie omtrent artikel 47 van het Handvest waarvan verzoeker ook de schending aanvoert. Volgens vaste rechtspraak van het Hof vereist de doeltreffendheid van de door artikel 47 van het Handvest gewaarborgde rechterlijke toetsing dat de verzoeker kennis kan nemen van de gronden waarop het jegens hem genomen besluit is gebaseerd, hetzij door lezing van het besluit zelf, hetzij doordat de redenen hem worden meegedeeld (HvJ 17 november 2011, C-430/10, Gaydarov, punt 41). Het doel is niet alleen de verzoeker de mogelijkheid te bieden zijn rechten onder zo goed mogelijke omstandigheden te verdedigen en met volledige kennis van zaken te beslissen of hij er baat bij heeft om zich tot de bevoegde rechter te wenden, maar ook de rechter ten volle in staat te stellen om de wettigheid van de bestreden beslissing te toetsen (HvJ 3 september 2008, C-402/05 P en C-415/05 P, Kadi en Al Barakaat International Foundation/Raad en Commissie, punt 337). Hierbij dient in acht genomen te worden dat het noodzakelijk kan blijken om bepaalde informatie niet aan de verzoeker mee te delen omwille van dwingende overwegingen in verband met de staatsveiligheid (zie in die zin HvJ 3 september 2008, C-402/05 P en C-415/05 P, Kadi en Al Barakaat International Foundation/Raad en Commissie, punt 342). Dit weerspiegelt zich ook in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet dat uitdrukkelijk bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed. Dit houdt in dat de feiten die deze beslissingen rechtvaardigen, worden vermeld behalve indien redenen van staatsveiligheid zich daartegen verzetten. Het Hof van Justitie heeft reeds beklemtoond dat het aanwenden van deze uitzonderingsgrond niet vrijblijvend is. Het komt in dit geval toe aan verweerder om aan te tonen dat de staatsveiligheid daadwerkelijk zou worden geschaad indien de redenen die ten grondslag liggen aan de betrokken beslissing en het daarop betrekking hebbende bewijsmateriaal, nauwkeurig en volledig aan de betrokkene zouden worden meegedeeld. Er is dus geen vermoeden dat geldt ten gunste van het bestaan en de gegrondheid van de door verweerder aangevoerde redenen (naar analogie cf. HvJ 4 juni 2013, C-300/11, ZZ., punt 61).

De Raad wijst er tevens op dat hij geen onderzoeksbevoegdheid heeft. Hij moet zijn beoordeling steunen op de stukken van het rechtsplegingsdossier.

3.4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik gemaakt heeft van de volgende elementen bij het nemen van de bestreden beslissing:

- een nota van het OCAD van 4 juli 2025;
- de verklaringen van verzoeker zoals weergegeven in het gehoorverslag van het CGVS van 7 november 2025;
- de stukken die verzoeker heeft neergelegd, waaronder een brief van zijn geloofsgemeenschap in Oekraïne, een originele brief van de Oekraïense veiligheidsdiensten, een origineel uittreksel uit het Oekraïense strafregister;
- de opmerkingen van zijn advocaat op de notities van het persoonlijk onderhoud;
- verzoekers verklaringen bij de DVZ op 6 augustus 2025.

De nota van het OCAD van 4 juli 2025 bevindt zich in het administratief dossier (map landeninformatie, stuk 1) en schaaft verzoeker in op het dreigingsniveau 3 (van 4). Hij wordt in dit stadium beschouwd als een potentieel gewelddadige extremist (PGE) omdat hij aan de volgende cumulatieve criteria voldoet:

a) Hij heeft extremistische opvattingen die het gebruik van geweld of dwang als actiemethode in België rechtvaardigen.

b) Er zijn betrouwbare aanwijzingen dat hij van plan is geweld te gebruiken in verband met de onder a) vernoemde extremistische opvattingen.

c) Hij voldoet aan ten minste één van de volgende drie criteria die het risico op geweld vergroten:

- systematische sociale contacten in extremistische kringen;
- psychische problemen vastgesteld door een deskundige op dit gebied;
- daden of antecedenten: misdaad of misdrijf dat de fysieke of psychische integriteit van derden aantast of bedreigt, instructies of opleidingen met het oog op het plegen van terroristische misdrijven, materiële steun aan een terroristische organisatie of een zorgwekkend niveau van waakzaamheid met betrekking tot de veiligheid.

De dreiging die van de betrokkene uitgaat, wordt momenteel bedoeld op niveau 3 (ernstig).

Verder bevat deze nota een motivering over zijn ideologie, over zijn sociale context, over zijn intenties, over zijn daden en capaciteiten en over het feit dat er momenteel geen informatie is over aan- of afwezigheid van een psychische problematiek.

De bewoordingen van deze nota en haar motieven worden deels weergegeven in de bestreden beslissing.

In de bestreden beslissing wordt samengevat overwogen:

- Uit de nota van het OCAD blijkt vooreerst dat verzoeker de jihadistische ideologie aanhangt en dat hij in Oekraïne bekend staat als aanhanger van de terroristische organisatie Islamitische Staat (IS). Bovendien oordeelde het OCAD dat hij sinds zijn aankomst in België geen tekenen van evolutie toonde. De tot op heden beschikbare informatie bevestigde zijn jihadistische overtuigingen en zijn banden met IS en zijn regionale tak IS in Khorasan (ISKP). Het OCAD stelde dat hij tot op heden zich niet bereid toonde de basisprincipes van de democratische rechtstaat te aanvaarden;

- Voorts blijkt uit de nota van het OCAD dat verzoeker in Oekraïne vertoefde in een islamitisch-terroristisch milieu, gekenmerkt door contacten met leden van een IS-cel die onder meer belast waren met het overbrengen van buitenlandse strijders naar Syrië en Irak;

- Verder stelde het OCAD vast dat verzoeker in België geen afstand genomen lijkt te hebben van zijn extremistische netwerken. Zo behoudt hij een zeer problematische vriendenkring, aangezien verschillende naasten misdrijven hebben gepleegd of worden verdacht van terroristische feiten in Europa of elders, evenals van andere strafbare feiten zoals het gebruik van valse documenten;

- Vervolgens stelde het OCAD dat verzoeker zich minstens sinds 2021 zelf heeft opgeleid in de vervaardiging van TATP en explosieven en dat hij minstens tot begin juli 2023 in het bezit was van diverse documenten en praktische handleidingen voor het vervaardigen van geïmproviseerde explosieven (IED's), waarvan de analyse aantoonde dat ze onder meer de productie van TATP mogelijk maakten;

- Tot slot werd verzoeker gewezen op het gegeven dat hij door het OCAD wordt ingeschaald op dreigingsniveau 3 (van de 4).

In de bestreden beslissing wordt ook vermeld dat het een feit van algemene bekendheid is dat verschillende jihadistische terroristische groeperingen al langer de intentie hebben om het Westen, en daarmee mogelijk ook België te treffen met aanslagen. De commissaris-generaal stelt dat dergelijke groeperingen de mogelijkheid en de intentie hebben om aanslagen te plegen, zowel in de regio als in de westerse landen, waaronder België. Er bestaat geen twijfel over dat in geval van betrokkenheid, deelname aan of ondersteuning van terroristische activiteiten de nationale veiligheid in het gedrang komt.

Verzoeker werd met al deze elementen geconfronteerd tijdens zijn gehoor op 7 november 2025 door een medewerker van het CGVS. In de bestreden beslissing wordt verzoekers uitleg over elk element weergegeven en oordeelt de commissaris-generaal waarom deze uitleg volgens hem niet opgaat.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat de nota van het OCAD van 4 juli 2025 doorslaggevend is voor de commissaris-generaal om te beslissen dat er redelijke gronden bestaan om verzoeker te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid en dat hij daarom niet in aanmerking komt voor erkenning van de vluchtelingenstatus.

Zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en in zijn nota stelt, is het OCAD overeenkomstig de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging en overeenkomstig het koninklijk besluit van 28 november 2006 tot uitvoering van deze wet, belast met het maken van punctuele en strategische evaluaties over de terroristische en extremistische dreiging, voornamelijk op basis van inlichtingen verkregen door de zogenaamde ondersteunende diensten. Onder deze ondersteunende diensten worden onder andere begrepen de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, de politiediensten en de FOD Binnenlandse Zaken, in het

bijzonder de Dienst Vreemdelingenzaken (art.2, 2° van de wet van 10 juli 2006). De commissaris-generaal benadrukt in zijn nota dat de analyses van het OCAD dan ook van zeer groot belang zijn bij de beoordeling van de vraag of er redelijke gronden bestaan om de betreffende vreemdeling te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid en dat het CGVS zich, gelet op deze centrale rol van het OCAD in de analyse van de terroristische en extremistische dreiging, gebonden ziet door de evaluaties die het aangaande verzoeker gemaakt heeft.

De commissaris-generaal stelt in de nota ook terecht dat een (definitieve) veroordeling geen vereiste is voor de weigering van de vluchtelingenstatus omwille van een gevaar voor de nationale veiligheid. In dergelijke gevallen volstaat het immers dat er sprake is van 'redelijke gronden' om de betrokkene als een dergelijk gevaar te beschouwen. Dat verzoeker nooit werd veroordeeld in een strafprocedure, noch in België, noch in een ander land, terwijl hij meerdere keren gehoord werd en zijn huis twee keer in België werd doorzocht, is op zich niet voldoende om te concluderen dat er in casu geen sprake is van redelijke gronden om verzoeker als een gevaar voor de nationale veiligheid te beschouwen. Immers, het niet opstarten van een gerechtelijke procedure kan door verschillende redenen ingegeven zijn, en houdt op zich geen uitspraak over schuld of onschuld in.

De Raad merkt op dat de e-mail correspondentie die verzoeker bij het verzoekschrift voegt en waaruit kan blijken dat de onderzoeksrechter beslist heeft de onderzoeksfase van het dossier af te sluiten, niet automatisch wil zeggen dat er geen strafprocedure volgt, zoals de raadvrouw van verzoeker ter zitting ook bevestigt, en alleszins geen afbreuk doet aan het feit dat verweerder de toepassing van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet en het daarbij horend onderzoek kon aanvatten. Wat van belang is, is te weten of het concrete en relevante feiten betreffen die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De Raad herhaalt dat verweerder immers concrete, voldoende geobjectiveerde, consistente en zwaarwichtige gegevens moet aanbrengen waaruit een gevaar van de nationale veiligheid kan worden afgeleid.

3.6. Inzake het eerste element, met name dat verzoeker de jihadistische ideologie aanhangt, dat hij in Oekraïne bekend staat als aanhanger van IS, dat hij sinds zijn aankomst in België geen tekenen van evolutie toonde en dus tot op heden zich niet bereid toonde om de basisprincipes van de democratische rechtspraak te aanvaarden, steunt de commissaris-generaal zich op de nota van het OCAD van 4 juli 2025: *“Wat ideologie betreft, hangt A. D. de jihadistische ideologie aan en staat in Oekraïne bekend als aanhanger van de terroristische organisatie Islamitische Staat (IS) en als verspreider van een “radicale islamistische ideologie”. De betrokkene heeft sinds zijn aankomst in België geen tekenen van verandering vertoond en de tot op heden beschikbare informatie bevestigt zijn jihadistische overtuigingen en zijn banden met IS en de regionale tak daarvan, Islamitische Staat in Khorasan (ISKP - Islamic State Khorasan Province). Opgemerkt moet worden dat ISKP actief is in Afghanistan, Pakistan, India en Centraal-Azië en de ambitie heeft, een bron van inspiratie te zijn voor aanhangers van de wereldwijde jihad, ook in het Westen. Tot op heden toont de betrokkene zich niet bereid, de basisprincipes van de democratische rechtsstaat te aanvaarden.”*

Verzoeker werd hier tijdens zijn gehoor op 7 november 2025 mee geconfronteerd en ontkende dit. Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat verzoekers loutere ontkenning niet volstaat om hieraan afbreuk te doen.

De Raad dient vast te stellen dat uit de nota van het OCAD enkel blijkt dat verzoeker in Oekraïne bekend staat als aanhanger van IS en als verspreider van een 'radicale islamistische ideologie'. Er wordt echter niet verduidelijkt via welk kanaal, op welke wijze, in welke periode en met welke intensiteit verzoeker dergelijke boodschap zou hebben verspreid.

De Raad herhaalt in dit verband dat de toepassing van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet een individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de bestreden beslissing de door verzoeker gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. De Raad stelt vast, samen met verzoeker, dat er geen concrete (actuele) feiten worden aangehaald in de nota van het OCAD op grond waarvan blijkt dat verzoeker de jihadistische ideologie aanhangt, in Oekraïne bekend staat als aanhanger van IS en als verspreider van een 'radicale islamistische ideologie'. In de bestreden beslissing, die volledig is gebaseerd is op voormelde nota, worden evenmin concrete feiten of handelingen in dit verband geduid die door verzoeker zouden zijn gesteld en waaruit kan worden afgeleid dat er redelijke gronden bestaan om verzoeker te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. Ook uit de verweernota blijken dergelijke concrete feiten niet.

De Raad merkt ook op dat in de nota van het OCAD vermeld wordt dat er sprake is van *“tot op heden beschikbare informatie”* die verzoekers *“jihadistische overtuigingen en zijn banden met IS”* bevestigt. Deze

informatie bevindt zich echter niet in het administratief dossier en uit de stukken van het dossier blijkt niet dat deze informatie omwille van redenen van staatsveiligheid niet zou kunnen worden meegedeeld.

3.7. Inzake het tweede element, met name wat verzoekers sociale context betreft, steunt verweerder zich op de nota van het OCAD: *“Wat de sociale context betreft, hield A. D. zich in Oekraïne op in een islamitisch terroristisch milieu dat gekenmerkt werd door contacten met leden van een IS-cel, die met name verantwoordelijk is voor het vervoer van buitenlandse strijders naar Syrië en Irak. Na zijn aankomst in België lijkt de betrokkene geen afstand te hebben genomen van extremistische netwerken. Hij onderhoudt nog steeds zeer problematische contacten, aangezien verschillende naasten in Europa of elders terroristische misdrijven hebben gepleegd of daarvan verdacht worden, alsook andere niet-politieke feiten, waaronder met name gebruik van valse stukken.”*

Hiermee geconfronteerd, verwees verzoeker tijdens zijn gehoor van 7 november 2025 naar een brief van de Oekraïense veiligheidsdiensten (administratief dossier, map met documenten, stuk 13) waaruit blijkt dat hij geen banden had, dat hij niet werd ondervraagd en dat hij niet in aanraking kwam met gelijkaardige feiten. Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat met deze brief enkel geconcludeerd kan worden dat verzoeker niet was betrokken bij een strafrechtelijke procedure in Oekraïne en dat er geen onderzoek plaatsvond waarbij zijn grondwettelijke rechten werden beperkt. Het CGVS vervolgt dat uit deze brief niet kan geconcludeerd worden dat verzoeker niet was onderworpen aan een onderzoek van de Oekraïense veiligheidsdiensten, dat hij geen banden zou hebben gehad met IS-leden of dat hij niet in een islamitisch-terroristisch milieu vertoefde. Dat verzoeker ook nog een uittreksel uit het Oekraïense strafregister voorlegde, waaruit blijkt dat hij een blanco strafblad heeft (administratief dossier, map met documenten, stuk 12) toont volgens het CGVS enkel aan dat hij niet werd veroordeeld en niet dat hij geen contacten zou hebben gehad met leden van een IS-cel. Dat verzoeker een brief van zijn Oekraïense moskee neerlegde (administratief dossier, map met documenten, stuk 14), doet hier volgens het CGVS geen afbreuk aan gezien uit informatie waarover het CGVS beschikt (administratief dossier, map landeninformatie, stuk 4, info DVZ 03/12/2025) blijkt dat er veel dergelijke brieven werden opgesteld om een positief imago te creëren en radicale opvattingen te verbergen. Uit dezelfde informatie blijkt volgens het CGVS dat onder de bezoekers van deze moskee herhaaldelijk personen werden aangetroffen die toegeven radicale islamisten te zijn, wat aantoont dat verzoeker zich wel degelijk in een radicaal islamitisch milieu bevond.

Als kritiek op deze motieven van de bestreden beslissing, benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat op geen enkele wijze wordt gespecificeerd wat de periode is waarin hij deze sociale banden had en wat de intensiteit en de actualiteit ervan was of is.

De Raad stelt vast dat uit de nota van het OCAD blijkt dat verzoeker zich in Oekraïne ophield in een islamitisch-terroristisch milieu dat gekenmerkt werd door contacten met leden van een IS-cel die met name verantwoordelijk is voor het vervoer van buitenlandse strijders naar Syrië en Irak. Er wordt echter noch in deze nota, noch in de bestreden beslissing enige melding gemaakt van de periode waarin verzoeker contact zou hebben gehad met deze IS-cel, of dit beperkte of intense contacten waren en of hij al dan niet zelf meehielp met het vervoer van buitenlandse strijders. Dit blijkt evenmin uit de stukken van het administratief dossier.

Daarbij komt dat verzoeker inderdaad drie stukken heeft voorgelegd betreffende zijn verblijf in Oekraïne, met name een document van de Oekraïense veiligheidsdiensten, een blanco strafblad en een brief van de moskee die hij frequenteerde. Deze documenten dateren van na de nota van het OCAD van 4 juli 2025 en de commissaris-generaal houdt met deze stukken rekening in de bestreden beslissing. Het oordeel van de commissaris-generaal beperkt zich er echter toe dat uit deze stukken niet blijkt dat wat in de nota van het OCAD gezegd wordt, niet correct zou zijn.

De Raad meent dat de beoordeling van deze stukken in de bestreden beslissing geen afbreuk doet aan het feit dat noch in de nota van het OCAD, noch in de bestreden beslissing enige melding gemaakt wordt van de periode waarin verzoeker contact zou hebben gehad met deze IS-cel, of dit beperkte of intense contacten waren en of hij al dan niet zelf meehielp met het vervoer van buitenlandse strijders.

3.8. Inzake het derde element van de bestreden beslissing, met name dat het CGVS stelt dat het OCAD vaststelde dat verzoeker in België geen afstand genomen lijkt te hebben van zijn extremistische netwerken, wordt in de nota van het OCAD het volgende vermeld: *“Na zijn aankomst in België lijkt de betrokkene geen afstand te hebben genomen van extremistische netwerken. Hij onderhoudt nog steeds zeer problematische contacten, aangezien verschillende naasten in Europa of elders terroristische misdrijven hebben gepleegd of daarvan verdacht worden, alsook andere niet-politieke feiten, waaronder met name gebruik van valse stukken.”*

In de bestreden beslissing wordt ingegaan op het feit dat verzoeker zelf tijdens zijn gehoor verklaarde dat hij contacten had met twee kennissen, T.S. en M. maar dat hij nooit iets extremistisch had opgemerkt bij hen. Verzoeker verklaarde wel dat T. werd veroordeeld voor witwaspraktijken. Het CGVS stelt dat hieruit *“blijkt dat u weldegelijk connecties hebt met personen die strafbare feiten pleegden”*. Het CGVS vervolgt: *“Daarnaast blijkt uit de analyse van het OCAD dat u uw extremistische betrokkenheid aantoonde door de verspreiding van uw jihadistische ideologie. Diverse elementen en uw blijvende contacten met IS en ISKP wijzen erop dat uw achter de ideologische visie en doelstellingen van deze terroristische organisatie staat, die de mondiale jihad predikt en aanslagplannen in Europa ondersteunt. Nadat u hierop werd gewezen door het CGVS, gaf u aan dat u vanuit humoristische redenen links had uitgewisseld van extremistische predikanten. Zo stuurde u een video door van Ahmad Musa, een gekend extremistisch predikant (zie administratief dossier, blauwe map), omdat hij iets grappig zei over andere predikanten. U verklaarde dat u dergelijke predikanten niet volgde (CGVS, p. 26). Hieruit blijkt echter dat u – hoewel u verklaarde dat het vanuit humoristische redenen was – weldegelijk in contact komt met video’s van extremistische predikanten en deze bekijkt. Er dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen weinig overtuigend zijn. Zoals reeds aangegeven hanteert het OCAD strenge criteria en wordt niet eender wie opgenomen in het GGB. Het is dan ook niet aannemelijk dat u louter toevallig in een onderzoek zou worden meegesleurd en dat u in het vizier zou komen omdat u vanuit humoristische redenen enkele internetlinks deelde.”*

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij nooit heeft betwist dat hij in contact stond met deze twee personen van wie later bleek dat zij geradicaliseerd waren. Hij heeft uitgelegd in welke context hij hen heeft ontmoet. Volgens verzoeker volstaat het feit dat hij in een bepaalde context met deze personen omging niet om vast te stellen dat verzoeker zelf lid is van IS.

De Raad stelt vast dat in de nota van het OCAD wordt vermeld dat verzoeker *“nog steeds zeer problematische contacten”* onderhoudt, maar dat niet vermeld wordt om welke contacten of personen het zou gaan noch in welke periode. Er wordt in de nota van het OCAD ook op gewezen dat bepaalde van deze contacten in Europa of elders terroristische misdrijven hebben gepleegd of daarvan verdacht worden, maar er blijkt in het geheel niet om welke personen het zou gaan, op welk ogenblik deze terroristische misdrijven hebben plaatsgevonden of gepland waren en waar dit zou zijn geweest. De Raad herhaalt dat uit de motieven van de bestreden beslissing de door verzoeker gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. De Raad kan opnieuw enkel, samen met verzoeker, vaststellen dat er geen concrete (actuele) feiten worden aangehaald in de nota van het OCAD. In de bestreden beslissing, die volledig is gebaseerd op voormelde nota, worden evenmin concrete feiten of handelingen van verzoeker geduid inzake problematische contacten met personen die terroristische misdrijven hebben gepleegd of dit van plan waren, waaruit kan worden afgeleid dat er redelijke gronden bestaan om verzoeker te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. Ook uit de verweernota blijken dergelijke concrete feiten niet.

Uit de notities van het gehoor van verzoeker bij het CGVS blijkt dat hij zelf twee personen vermeldde, maar in de bestreden beslissing wordt over deze personen enkel verduidelijkt dat T. volgens verzoekers verklaringen zou zijn veroordeeld voor witwaspraktijken, zodat verzoeker *“weldegelijk connecties (...) (heeft) met personen die strafbare feiten pleegden”*. De Raad meent dat uit het feit dat verzoeker connecties heeft met personen die strafbare feiten pleegden, niet kan worden afgeleid dat hij connecties heeft met personen die extremistisch zijn of verdacht worden van terroristische feiten. Daarbij komt dat het loutere feit dat verzoeker iemand kent die strafrechtelijk werd veroordeeld, niet volstaat om te concluderen dat verzoeker in België geen afstand lijkt te hebben genomen van extremistische netwerken of dat hij zelf een gevaar vormt voor de nationale veiligheid. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier kan ook niet afgeleid worden hoe intensief de contacten waren tussen verzoeker en deze personen.

3.9. Vervolgens wordt in de nota van het OCAD ingegaan op de intenties van verzoeker: *“Wat zijn intenties betreft, heeft A. D. blijk gegeven van zijn extremistische overtuiging, onder meer door zijn jihadistische ideologie te verspreiden. Diverse elementen, alsook het feit dat hij nog steeds omgaat met personen die banden hebben met IS en ISKP, wijzen erop dat hij volledig achter de visie en ideologische doelstellingen staat van deze terroristische organisatie, die de wereldwijde jihad propageert en plannen tot aanslagen in Europa ondersteunt. Sinds zijn aankomst in België in 2022 heeft de betrokkene geen tekenen van onthechting getoond en lijkt hij geen enkele intentie te hebben om zich in de Belgische democratische samenleving te integreren. Hij was, ten minste tot begin juli 2023, in het bezit van diverse documenten en praktische handleidingen met details over het vervaardigen van geïmproviseerde explosieven (IED's), waarvan het onderzoek aantoonde dat deze met name konden worden gebruikt voor de vervaardiging van TATP.”*

Het CGVS neemt dit over in de bestreden beslissing *“Daarnaast blijkt uit de analyse van het OCAD dat u uw extremistische betrokkenheid aantoonde door de verspreiding van uw jihadistische ideologie.”*

Zoals hierboven reeds gesteld, wordt niet verduidelijkt via welk kanaal, op welke wijze, in welke periode en met welke intensiteit verzoeker zijn jihadistische ideologie zou hebben verspreid. Er blijken geen door verzoeker gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen inzake het verspreiden van zijn jihadistische ideologie waaruit kan worden afgeleid dat er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

Over het feit dat verzoeker links heeft uitgewisseld van extremistische predikanten, met name van Ahmed Musa, een gekend extremistisch predikant, stelt het CGVS in de bestreden beslissing dat hieruit wel degelijk blijkt dat verzoeker in contact komt met video's van extremistische predikanten en deze bekijkt. De Raad stelt vast dat uit het feit dat verzoeker in contact komt met video's van extremistische predikanten, nog steeds niet blijkt via welk kanaal, op welke wijze, in welke periode en met welke intensiteit verzoeker zelf zijn jihadistische ideologie zou hebben verspreid. Er blijken geen door verzoeker gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen in dit verband waaruit kan worden afgeleid dat er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

In de bestreden beslissing wordt ook ingegaan op verzoekers mededeling dat hij in Oekraïne via een groep ballingen in contact kwam met bepaalde soorten inhoud. Daarover stelt het CGVS in de bestreden beslissing dat gezien de door verzoeker geschetste context, "*het ongeloofwaardig (is) dat (...) (hij) geen kennis had van bepaalde soorten inhouden waarmee (...) (hij) in contact kwam*" en dat dit erop lijkt te wijzen dat hij de inhouden waarmee hij in contact kwam, tracht te minimaliseren. Ook hier stelt de Raad vast dat uit het feit dat verzoeker in contact kwam met bepaalde soorten inhoud, nog steeds niet blijkt via welk kanaal, op welke wijze, in welke periode en met welke intensiteit verzoeker zijn jihadistische ideologie zou hebben verspreid.

Inzake het vervaardigen van TATP en explosieven en het in het bezit zijn van diverse documenten en praktische handleidingen voor het vervaardigen van geïmproviseerde explosieven, steunt de bestreden beslissing ook op de vaststellingen van de nota van het OCAD en wordt uitgebreid en volledig ingegaan op verzoekers verklaringen afgelegd tijdens zijn gehoor voor het CGVS.

Verzoekers uitleg hierover in het verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan. Zoals reeds overwogen, is het feit dat verzoeker is vrijgelaten, dat zijn computer wordt teruggegeven en dat de onderzoeksrechter heeft beslist de onderzoeksfase af te sluiten (bijlage 3 bij het verzoekschrift), op zich niet voldoende om te concluderen dat er in casu geen sprake is van redelijke gronden om verzoeker als een gevaar voor de nationale veiligheid te beschouwen. Immers, het niet opstarten van een gerechtelijke procedure kan door verschillende redenen ingegeven zijn, en houdt op zich geen uitspraak over schuld of onschuld in.

De Raad dient echter ook hier vast te stellen dat niet wordt verduidelijkt om welke 'diverse documenten' en praktische handleidingen het zou gaan, op welke dragers deze zich bevinden en wat het precieze verband was met de telegramgroep waarover verzoeker verklaringen aflegde. In de nota van het OCAD wordt met geen woord gerept over een telegramgroep. Er blijken opnieuw geen duidelijke door verzoeker gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen in dit verband waaruit kan worden afgeleid dat er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

3.10. In de bestreden beslissing wordt volledigheidshalve nog vermeld dat, waar verzoeker stelt dat hij er nooit aan dacht om zich bezig te houden met criminaliteit, het OCAD in zijn nota stelt dat verzoeker wordt verdacht van gemeenrechtelijke delicten, waaronder illegale wapenhandel, overvallen en diefstal van luxewagens.

Er wordt niet ontkend dat dit ernstige aantijgingen betreft. De Raad dient echter ook hier vast te stellen dat niet blijkt op welke gegevens deze stelling van het OCAD steunt. Uit de stukken die voorliggen blijkt niet op basis van welke bronnen het OCAD tot dit besluit gekomen is. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt niet dat er concrete bewijzen zijn inzake de betrokkenheid van verzoeker bij wapenhandel of overvallen. Er wordt geen tijdsindicatie of verdere duiding gegeven. Op basis van de informatie die voorligt kan in deze stand van het geding niet worden aangenomen dat de verdenkingen terecht zijn en/of enige grond hebben. De Raad herhaalt dat loutere verdenkingen of niet-gestaafde vermoedens in casu onvoldoende zijn om te kunnen oordelen dat er redelijke gronden bestaan om verzoeker te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

3.11. Zoals blijkt uit wat hierboven gesteld werd, maakt het OCAD ook gebruik van inlichtingen uit open bronnen en inlichtingen verkregen van andere diensten. In casu worden de aangebrachte feiten niet bevestigd of ondersteund door andere documenten opgenomen in het administratief dossier. Het rechtsplegingsdossier bevat geen verdere informatie over verzoeker. Ook geeft de commissaris-generaal niet aan dat omwille van redenen van staatsveiligheid deze informatie niet kan meegedeeld worden.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt in deze stand van het geding dus niet dat er concrete en voldoende geobjectiveerde elementen voorhanden zijn die de betrokkenheid van verzoeker bij een eventuele terroristische of extremistische activiteit aantonen of die concreet aantonen op basis van welke gestelde handelingen verzoeker moet worden beschouwd als een potentieel gewelddadige extremist. Loutere verdenkingen of niet gestaafde vermoedens zijn onvoldoende om te kunnen stellen dat er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid. De informatie opgenomen in de nota van het OCAD omtrent deze gebeurtenis(sen) is te algemeen en te vaag om hieruit redelijke gronden af te leiden om verzoeker te beschouwen als een werkelijk en actueel gevaar voor de nationale veiligheid. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat deze informatie omwille van redenen van staatsveiligheid niet kan worden meegegeeld.

Tenslotte bevat de bestreden beslissing nog een aantal algemene overwegingen en algemene bekendheden, maar hieruit blijkt geen individueel onderzoek naar de werkelijkheid en de actualiteit van het gevaar dat van verzoeker uitgaat voor de nationale veiligheid.

Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing stelt dat hij gebonden is door de analyse en inschatting gemaakt door het OCAD, benadrukt de Raad dat enkel de commissaris-generaal de bevoegdheid heeft om in toepassing van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet te weigeren de status van vluchteling te erkennen indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. Het gegeven dat verzoeker door het OCAD ingeschaald werd op (dreigings)niveau 3 ('ernstig') inzake extremisme en terrorisme, stelt verweerder er niet van vrij om in het kader van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet een eigen onderzoek te voeren en een eigen afweging te maken. Hierbij kan de nota van het OCAD bepalend zijn, op voorwaarde dat deze nota concrete, voldoende geobjectiveerde en zwaarwichtige gegevens aanbrengt waaruit een werkelijk en actueel gevaar voor de nationale veiligheid kan worden afgeleid. Zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat is dit in casu niet het geval.

3.2.10. Noch op basis van de motieven van de bestreden beslissing noch op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier blijken er heden concrete, voldoende geobjectiveerde en zwaarwichtige gegevens voor te liggen om aan te nemen dat er redelijke gronden bestaan om verzoeker te beschouwen als een (effectief) gevaar voor de nationale veiligheid. In dit geval merkt de Raad voorts op dat uit de stukken van het rechtsplegingsdossier weliswaar niet kan opgemaakt worden waarmee verzoeker zich sinds zijn aankomst in België heeft beziggehouden en welke activiteiten hij ontplooid heeft. De Raad beschikt niet over een onderzoeksbevoegdheid om bijkomende inlichtingen over verzoeker in te winnen of een verder onderzoek te bevelen.

Dienvolgens kon de commissaris-generaal op basis van de motieven van de bestreden beslissing en de informatie die in het administratief dossier opgenomen is, in deze stand van het geding niet op goede gronden vaststellen dat verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid omdat er redelijke gronden bestaan om hem aldus te beschouwen in de zin van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, dient bijgevolg de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken. De argumentatie van verweerder ter terechtzitting die verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing en de nota met opmerkingen, werpt geen ander licht op bovenstaande beoordeling.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 januari 2026 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET